

- het verzoek in eerste aanleg van City Cycle Industries tot nietigverklaring van de bestreden verordening ⁽¹⁾ afwijzen, en
- City Cycle Industries verwijzen in de kosten van de Raad van beide instanties.

Subsidiair,

- de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor herbeoordeling;
- de beslissing omtrent de kosten van de procedure in eerste aanleg en in hogere voorziening aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: het Gerecht heeft artikel 13, lid 1, van de basisverordening ⁽²⁾ verkeerd uitgelegd door te oordelen dat de Raad onvoldoende bewijs had om te besluiten dat verzoekster in eerste aanleg betrokken was bij overlading. De uitlegging die het Gerecht heeft gegeven van de voorwaarden die individuele ondernemingen moeten vervullen om te worden vrijgesteld van de uitgebreide maatregelen is tegenstrijdig met de structuur van artikel 13 van de basisverordening.

Tweede middel: de vaststelling van het Gerecht dat de Raad op basis van het dossier geen bewijs had op basis waarvan hij in de bestreden verordening uitdrukkelijk kon besluiten dat verzoekster in eerste aanleg betrokken was bij overlading, is onvoldoende gemotiveerd. Voorts was de enige conclusie die door de Raad, en dus ook door het Gerecht, uit de feiten kon worden getrokken, anders dan volgt uit het arrest waartegen wordt opgekomen, dat verzoekster in eerste aanleg betrokken was bij overlading, aangezien het bestaan van overlading correct was aangetoond op nationaal niveau en het verzoek van verzoekster in eerste aanleg om vrijstelling niet gerechtvaardigd was. Door tot een ander oordeel te komen, heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste opvatting van de feiten.

⁽¹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 501/2013 van de Raad van 29 mei 2013 tot uitbreiding van het definitieve antidumpingrecht dat bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 990/2011 is ingesteld op de invoer van rijwielen van oorsprong uit de Volksrepubliek China tot de invoer van rijwielen verzonden uit Indonesië, Maleisië, Sri Lanka en Tunesië, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Indonesië, Maleisië, Sri Lanka en Tunesië (PB L 153, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 343, blz. 51).

Hogere voorziening ingesteld op 8 juni 2015 door het Koninkrijk België tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 25 maart 2015 in zaak T-538/11, België tegen Commissie

(Zaak C-270/15 P)

(2015/C 254/18)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Rekwirant: Koninkrijk België (vertegenwoordigers: C. Pochet en J.-C. Halleux, gemachtigden, L. Van Den Hende, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Het Koninkrijk België verzoekt dat het Hof van Justitie van de Europese Unie:

- het arrest van het Gerecht van 25 maart 2015 vernietigt;
- het besluit van de Europese Commissie van 27 juli 2011 inzake de door België ten uitvoer gelegde staatssteun ter financiering van de opsporing van overdraagbare spongiforme encefalopathieën (TSE) bij runderen [Steu maatregel C 44/08 (ex NN 45/04)] vernietigt; en

— de Commissie in de kosten verwijst.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: Het Gerecht geeft blijk van foutieve rechtsopvattingen en miskent de op haar rustende motiveringsplicht wat betreft het bestaan van een economisch voordeel in de zin van artikel 107(1) VWEU.

- (a) Eerste onderdeel: Het Gerecht geeft blijk van een foutieve rechtsopvatting en miskent de motiveringsplicht, in het bijzonder waar zij het uitgangspunt hanteert dat telkens de overheid aan bepaalde ondernemingen een wettelijke of bestuursrechtelijke verplichting oplegt, de aan deze verplichting betrokken kosten automatisch ook ten laste moeten worden gelegd van de betrokken ondernemingen, zonder dat de overheid hier op enige wijze in mag tussenkomen, en dit ongeacht de finaliteit van de maatregel en de band met de uitoefening van overheidsprerogatieven. Nu dit uitgangspunt moet worden verworpen, verklaart het Gerecht geenszins waarom de kosten van de BSE-testen een last zouden vormen die „normaliter” op het budget van een onderneming drukt. Tevens miskent het Gerecht de motiveringsplicht neergelegd in artikel 36, juncto 53, van het Statuut van het Hof, in het bijzonder waar zij niet ingaat op diverse argumenten en precedentes aangehaald door verzoekster, dan wel de relevantie hiervan miskent.
- (b) Tweede onderdeel: Het Gerecht geeft blijk van een foutieve rechtsopvatting in de mate het de aan- of afwezigheid van harmonisatiewetgeving als volstrekt irrelevant beschouwd voor staatssteundoelinden. Het Gerecht miskent daarbij ook haar motiveringsplicht voorzien in artikel 36, juncto 53, van het Statuut van het Hof door niet te antwoorden op de argumenten ontwikkeld door het Koninkrijk België.
- (c) Derde onderdeel: Het Gerecht geeft blijk van een foutieve opvatting waar zij in het bestreden arrest doet uitschijnen dat het Koninkrijk België niet aangeeft waarom de aan- of afwezigheid van overcompensatie juridisch relevant zou zijn voor het bestaan van een economisch voordeel in de zin van artikel 107(1) VWEU. Eveneens geeft het bestreden arrest blijk van een foutieve opvatting in zoverre het lijkt te insinueren dat het argument onvoldoende feitelijk zou zijn ontwikkeld.

Tweede middel: Het Gerecht geeft blijk van foutieve rechtsopvattingen en miskent de op haar rustende motiveringsplicht wat betreft de toepassing van de selectiviteitsvereiste in de zin van artikel 107(1) VWEU. Het Gerecht geeft blijk van een foutieve rechtsopvatting in de mate zij op veralgemeende wijze poneert dat alle ondernemingen die verplicht controles moeten laten verrichten alvorens hun producten in de handel te kunnen brengen of te kunnen verkopen zich per definitie in een „vergelijkbare feitelijke en juridische situatie” bevinden. Minstens miskent het Gerecht de op haar rustende motiveringsplicht door geenszins te verklaren om welk reden al deze ondernemingen zich in een „vergelijkbare feitelijke en juridische situatie” zouden bevinden vanuit staatssteunperspectief, en door de door het Koninkrijk België aangebrachte voorbehouden onbeantwoord te laten.
